

Det er også vigtigt at finde ud af, om anklagemyndigheden og politiet i øjeblikket også udforsker, om der er mulighed for at anvende grundlovens § 78.

Jeg synes som sagt ikke, man skal tage let på denne ting. Der er også indvandremiljøer i Danmark, som har brug for at se, at det danske demokratiske system reagerer på udtalelser af den slags. Der ligger også en opdragende effekt i det.

Vi har også brug for at vise som meningsdannere, som valgte, at vi også tager den slags ting dybt alvorligt, og at vi gerne vil signalere til alle mennesker i Danmark, at den slags udtalelser simpelt hen ikke accepteres.

Vi kan ikke støtte forslaget her, fordi det er den forkerte måde, man angriber problemet på. Folketinget skal ikke pålægge regeringen noget som helst i denne forbindelse. Den er en anden vej, man skal gå.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg vil gerne spørge Det Radikale Venstre, som løsrev sig fra Venstre i 1906, og som har bildt sig ind at være mere frihedselskende end Venstre: Hvad er det så, fru Elisabeth Arnold egentlig vil? Jeg kan altså ikke høre det. Vi skal være pædagogiske, vi skal opdrage udlændingene, får jeg at vide.

Jeg vil godt spørge om det direkte. Jeg læste sidste år, at en tidligere radikal formand, Asger Baunbak-Jensen, gjorde meget ud af tolerancen, og at i De Radikale spurgte man ikke om holdninger. Enhver kunne komme ind hos De Radikale. Man spurgte ikke om deres politiske opfattelse.

Jeg kan simpelt hen ikke forstå, hvad det er, Det Radikale Venstre står for i denne sag. Jeg ved ikke, om fru Elisabeth Arnold vil forklare det.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Det var i 1905, sagt til fru Birthe Rønn Hornbech, at den bedre del af partiet forlod moderpartiet.

Jeg vil blot sige, at Det Radikale Venstre er en stor tilhænger af grundlovens frihedsrettigheder og også en tilhænger af, at politikere sætter skel og siger: Hertil går vores grænse, vi vil ikke acceptere disse udtalelser.

Det er måske helt uvant for fru Birthe Rønn Hornbech, at her ikke bare står en radikal og er lallende tolerant. Men jeg vil altså have, at vi

skal være med til at sige, der er ting, vi ikke vil acceptere i vort samfund. Det er også derfor, vi har de bestemmelser i grundloven om, at for- eninger kan opløses ved dom, men de *kan* opløses.

Det betyder ikke, at alt er tilladt. Det betyder, at vi har vide rammer, men alt ikke er tilladt. Det vil jeg have lov til at sige uden at blive beskyldt af fru Birthe Rønn Hornbech for at være et eller andet relikv fra en eller anden fjern fortid.

Kl. 16.50

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jamen det var såmænd bare det, jeg ville provokere fru Elisabeth Arnold til at sige, for det er jo nye toner. »Der skal sættes skel«. Det kunne have været mig, der havde sagt det, det kunne have været hr. Søren Krarup. Det var fuldkommen samme ordvalg.

Jeg siger tak for det, og så beklager jeg, at jeg huskede galt. Det er rigtigt, det var 1905 og ikke 1906, at De Radikale rev sig løs.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Det bliver lige pludselig en meget, meget spændende debat, for jeg tror faktisk ikke, der er tale om nye toner. Jeg tror bare, der er forskel på, hvori frihedsopfattelsen består, og hvori demokratiopfattelsen består.

Sådan som jeg oplevede fru Elisabeth Arnolds indlæg, og det er så det, som jeg skal spørge til, er det vel dybest set et spørgsmål om, om der med demokrati følger et ansvar, og om der med frihed følger et ansvar, og at vi netop har nogle bestemmelser om, at demokratiet, for- eningsfriheden og ytringsfriheden bygger på den gensidige respekt over for individet, der gør, at man ikke bare kan sige hvad som helst uden at stå til ansvar, at man ikke bare har frihed til at gøre hvad som helst uden at skulle stå til ansvar.

Så jeg vil spørge fru Elisabeth Arnold, om det ikke mere var det, end det var nye toner.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg vil gerne sige til fru Sandy Brinck, at hun har fuldstændig ret. Der er store frihedsrettigheder i vores demokrati. Der er også et ansvar. Jeg synes også, vi specielt har et ansvar over for de muslimske grupper i Danmark, som ikke tilhører Hizb-ut-Tahrir, som bønfalder os og siger: Hvor-